

forgæves til Afviklingsudvalget om Tilslutning til sine Forslag. Forslaget om den forhøjede Maksimalpris er i Virkeligheden slet ikke begrundet; den eneste Begrundelse, den højtærede Minister har kunnet finde, er den, at der i Sommer blev stillet Forslag om Forhøjelse af Maksimalprisen paa Tørv, og nu mener han saa, det kan forsvares at tage en tilsvarende Forhøjelse af Maksimalprisen paa Brændet, skønt Forholdet er det, at Tørv og Brænde i denne Sammenhæng aldeles ikke kan sidestilles. Naar det blev foreslaaet at forhøje Tørvemaksimalpriserne, skyldtes det navnlig den Omstændighed, at man vilde sikre sig den størst mulige Produktion af Tørv, men der vil ikke blive skovet en Rummer Brænde mere, hvad enten Maksimalprisen er højere eller lavere.

Det ærede Medlem Hr. Hedegaard sagde, at naar man ikke i Afviklingsudvalget kunde tage Stilling til et Forslag, der var saaledes oplyst, vilde man ikke kunne vente at se noget Forslag vedtaget i Afviklingsudvalget. Dette kan ikke være rigtigt, thi det ærede Medlem ved meget vel, at Afviklingsudvalget, samtidig med, at det forhandlede dette Forslag, ogsaa forhandlede andre, og at det aldeles ikke har stillet sig paa samme Maade overfor disse andre Forslag. Enten maa altsaa disse andre Forslag have været bedre oplyste, eller ogsaa maa det ærede Medlems Udtalelse være urigtig. Men der er intet til Hinder for, at den højtærede Minister eller andre Ministre, der maatte komme til Afviklingsudvalget, kan faa deres Forslag gennemført der, naar de er saglig begrundede paa en saadan Maade, at Udvalget er i Stand til at danne sig en Mening om, hvorvidt de er paakrævede. Dette Forslag har ikke været forelagt saaledes for Afviklingsudvalget.

Hertil kommer, at der i det hele ikke kan gives nogen saglig Begrundelse for nu at forhøje Maksimalpriserne paa Brænde, da den høje Regering nu har taget det Standpunkt, at alle Bestræbelser skal rettes paa at faa Priserne nedad. Jeg hilser disse Bestræbelser med den største Tilfredshed, og selv om vi fra vor Side stiller os noget skeptisk overfor Værdien af det givne Tilsgagn, vil vi dog foreløbig se paa Tilsagnet, saaledes som det er givet, og handle i Overensstemmelse dermed og ikke paa nogen Maade være med til at forhindre det almindelige Prisfald. Dette maa ogsaa finde Sted paa dette Omraade, og derfor vil jeg tillade mig at foreslaa det høje Tings Medlemmer at stemme imod det Forslag, som den højtærede Indenrigsminister her

har stillet. Det er jo stillet, før Regeringen i Gaar udstedte sin Erklæring, og det er muligt, at hvis Erklæringen var blevet udstedt noget før, havde den højtærede Indenrigsminister ikke vovet sig frem med dette Forslag. Men jeg giver altsaa nu den højtærede Minister Lejlighed til at tage det tilbage og slutte sig til vort Standpunkt.

Raffnsøe: Mit Partis Medlemmer i Afviklingsudvalget har jo givet Tilslutning til det her foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning. Det er dog ikke med Glæde, at jeg anbefaler de Priser, som her er satte. Det ærede Medlem Hr. Hauge udtalte, at det er urimeligt at forhøje i Forvejen tilstrækkelig høje Priser, der er ikke paakrævet. Det ærede Medlem skylder imidlertid Beviset for, at disse Priser er tilstrækkeligt høje. Det ærede Medlems hele Tale mundede ud i, at fra Skovejerne kan man tage Varerne, som man vil, og betale derfor, hvad man selv ønsker. Men vi har dog en Paragraf i Grundloven, der siger, at naar man eksproprierer, skal man give fuld Erstatning. Dette Begreb: fuld Erstatning, er og har altid været et meget omtvistet Begreb, men det var dog snart paa Tide, nu to Aar efter Krigens Afslutning, at vi atter fik denne Grundlovsparagraf sat i Højsædet. Det havde efter min Mening været det bedste, om Brændepriserne ligesom Tørvpriserne var blevet givet fri.

Overfor den Opfattelse, at de foreslaaede Priser i de foregaaende Aar, hvor en Rummeter Klov var sat til 18 Kr., skulde have været tilstrækkeligt høje, kan jeg oplyse, at for to større Skovdistrikter i Jylland har Nettoudbyttet af Skovene pr. Rummeter i 1912—13 og 1913—14 været ca. 5,8 Kr., i 1914—15 og 1915—16 5,4 Kr. I 1916—17, 1917—18 og 1918—19 var det gennemsnitlig ca. 13 Kr., men det var paa Grund af, at der i disse Aaringer var Højkonjunktur, særlig paa Gavntre og da ganske særlig paa Eg. I det sidste Aar, 1919—20, er Nettoudbyttet atter gaaet ned til omkring 6 Kr. — og man kan dog ikke fortænke Skovejerne i, at de med de forøgede Grundskatter ser at faa saa meget ud af deres Skove. Naar nu Skovningspriserne er blevet forhøjet med ca. 25 pCt., saa vil disse Priser i Forbindelse med de her foreslaaede Maksimalpriser bringe Nettoudbyttet ikke saa lidt ned under, hvad det var i 1914. Det ærede Medlem sagde, at der ikke vilde blive skovet en Rummeter mere, end Paabudet om Pligsthugst hjemler, hvad enten Priserne er høje eller lave. Rigsdagen foreskriver,